

บทที่ 3:

โมเสส

An illustration of a caravan in an Egyptian desert. In the background, there are pyramids and palm trees. In the foreground, a man in a dark robe and turban stands on the left, holding a long staff. To his right, a camel is partially visible, carrying a large bundle. Further right, another camel is shown, and a dog is walking. The scene is set in a sandy, arid landscape.

ยาโคบไปอียิปต์ประมาณปี 1706 กคศ.

ช่วงเวลาที่เกิดการกันดารอาหาร
ยาโคบหลานของอับราฮัมพาลูกชายของเขา
ทั้ง12คน พร้อมด้วยบรรดาลูกของลูกตลอด
จนเข้าทาสบรีวารลงไปอยู่ที่อียิปต์ ในอียิปต์
นั่นเองที่พวกเขาทวีจำนวนขึ้นตั้งพงศ์คลีติน

ไม่ช้านานลูกหลานของยาโคบก็มีจำนวนมากกว่าคนอียิปต์

ฟาโรห์ผู้ครองอียิปต์ให้ลูกหลาน
ยาโคบเป็นทาส บังคับให้ทำงาน
หนักทำอิฐก่อสร้าง หลังจากอยู่ที่
นั้นนานกว่า 300 ปี พวกเขา ก็ลืม
พระสัญญาที่พระเจ้าทรงให้ไว้แก่
อับราฮัมและบรรพบุรุษของพวกเขา

พระเจ้าได้ตรัสกับอับราฮัมไว้แล้วว่า เชื้อสายของเขาจะตกเป็นทาสในดินแดน
ของคนต่างชาติและทรงสัญญาว่าหลังจากนั้น 400ปี พระองค์จะทรงพิพากษา
ชนชาตินั้นและจะทรงนำพลไพร่ของพระองค์กลับคืนยังดินแดนที่ทรงสัญญาไว้

ฉันบอกเธอแล้ว
ว่าเป็นเรื่องจริง
ฟาโรห์กลัวว่าพวก
เราจะมีมากเกินไป
เลยสั่งฆ่าเด็กเกิด
ใหม่ทุกคน พวกอียิปต์
นะพวกเปียกแล้วก็
ซีเกียจ พวกผู้ชาย
เราแข็งแรงเพราะ
ทำงานหนักพวก
เขาก็เลยกลัว

พวกเขาจะไม่ฆ่าลูกฉันหรอก
พระเจ้าจะทรงปกป้องเขาไว้

โอ๊ย พระเจ้า
จะไปสู้อะไร
ฟาโรห์ได้

อย่า อย่าทำลูกข้า

เพราะกลัวว่าจะมีชาวยิว
มากเกินไปฟาโรห์จึงสั่งให้
ฆ่าเด็กชายเกิดใหม่ทุกคน

ปฐมกาล 46:5-7;
อพยพ 1:1-12, 22

แต่แม่จ๋า ถ้าพวกทหารกับ
คนอื่นถามว่าน้องอยู่ไหนลูกจะ
ตอบพวกเขาว่ายังไงล่ะจ๊ะ

ก็บอกไปตามจริงได้เลยว่า
แม่นั้นแหละโยนลูกทิ้งนำไปกับมือ
ไม่ใช่ให้พวกทหารเป็นคนฆ่า

แม่แน่ใจนะจ๊ะ
ว่านำเข้าไปไม่ได้

แม่เอาอย่างไม้ยาข้างใน
แล้วมันลอยไปได้

เราจะได้พบน้องอีกไหม
นี้ พวกอียิปต์โหดจัง

พระเจ้าจะทรงปกป้องน้อง
ลูกคอยตามไปดูน้องนะ

ธิดาฟาโรห์มาอาบน้ำในแม่น้ำ

ฟังสิ มีเสียง
เด็กร้องออกมาจาก
ตะกร้าใบนั้น

สงสัยจะเป็น
ลูกของคนฮีบรู

โธ น่ารักจังเลย

คงหิวแน่ๆ

เราจะเลี้ยงเด็กคนนี้ไว้
ถ้าหาแม่นมให้ได้

มีเด็กฮีบรูตรงนั้น
คนหนึ่ง บางทีอาจจะช่วย
หาแม่นมให้ได้นะ

ข้าจะลองไปหาคน
มาเป็นแม่นมให้เขา ข้า
รู้จักผู้หญิงฮีบรูคนหนึ่ง
ลูกเขาเพียงจะถูกโยนทิ้ง
นำไปเขายังมีนมให้
เด็กกินเยอะเลย

ประมาณ 1525 ปี กคศ. - อพยพ 2:3-9

นี่ข้าทำอะไรลงไปจะเจอ
ลูกอีกไหมนี้พระเจ้ายังทรง
ดูแลเขาอยู่รีเปลา่ก็ไม่รู้

เจ้าไม่มีทางเลือก
นี่นา จะเอาเขาไปซ่อน
ตลอดชีวิตก็ไม่ได้ ไม่ช้า
พวกทหารมันก็ต้องหา
เจอ แล้วฆ่าเด็กอยู่ดี
ขอให้เชื่อมั่นในพระ-
เจ้าต่อไปเถอะ

แม่จ๋า แม่

แม่จ๋า ธิดาฟาโรห์ออกมาเจอน้องที่ริม
แม่น้ำแล้วก็อยากเก็บน้องไว้เลี้ยงเอง
ตอนนี้นางกำลังหาแม่นมให้น้อง
นางกำลังมาที่นี่

พระเกียรติจึงมีแต่
องค์พระเจ้านรินทร์

ข้าได้ยินว่าเจ้าเพิ่งเสียลูกไป
เสียใจด้วยนะ ข้าไปพบเด็กคนนี้
ลอยอยู่ในแม่น้ำข้าอยากจ้างเจ้า
เป็นแม่นมให้เขา

พ่อเขาอดนมแล้วข้าจะมา
พาเขาไปเลี้ยงดูในวัง
พอโตขึ้นเขาจะได้เป็นฟาโรห์ของ
อียิปต์ เราจะตั้งชื่อเขาว่า
โมเสส

โมเสสโตขึ้นพร้อมกับคำสอนเรื่องพระเจ้า
จริงแท้พระองค์นั้นของพ่อเขา พระเจ้าทรง
มีพระประสงค์ยิ่งใหญ่สำหรับเด็กชายคนนี้

เจ้าชายน้อยโตขึ้น
มาเลย เราจะขึ้นรถนี้ไปที่
วังด้วยกัน

มันวิ่งได้เร็วแค่ไหน

ขอบใจนะที่ช่วยให้ผมโมเสส
เขาแข็งแรงเหลือเกินเวลาโตขึ้นเขา
จะเป็นคนร่ำรวยและยิ่งใหญ่

อพยพ 2:8-10

ในฐานะที่เป็นบุตรในอุปการะของธิดาฟาโรห์โมเสสได้กลายเป็น
คนสำคัญของอียิปต์ เขาถูกเลี้ยงเพื่อให้ครอบครองทรัพย์
สมบัติและอำนาจ แต่โมเสสไม่เคยลืมว่าเขามาจากไหน

โมเสส เราขอบอกเจ้าว่าพระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพวกเราไม่ว่าจะจะเป็น
อับราฮัม อิสอัครวมทั้งยาโคบ ได้ตรัสกับอับราฮัมว่าพงศ์พันธุ์ของเขาจะทวี
คูณขึ้นและจะกลายเป็นคนต่างด้าวในแผ่นดินของผู้อื่น ซึ่งก็คือพวกเราไงล่ะ

ใช่เลย และพระองค์
ยังทรงบอกกับอับราฮัม
ด้วยว่าพวกเราจะต้องทน
ทุกข์อยู่ในดินแดนต่างถิ่น
400 ปี นี่ก็ 359 ปีแล้ว
เหลืออีก 41 ปีเท่านั้น

ดูเหลือเชื่อชะ ฟาโรห์ไม่มี
ทางปล่อยให้ทาสของพระองค์ไปจนหมดหรอก ยิ่ง
ไปพร้อมกับทรัพย์สมบัติยิ่งไม่มีทางแต่บางทีอาจจะมึ
หนทางก็ได้ชะ ว่าแต่ทำไมถึงต้องรอไปอีก 41 ปีละ

แล้วพระองค์ก็บอกด้วยว่าจะทรง
พิพากษาชนชาตินั้นเพราะสิ่งเลวร้ายที่พวกมันได้
ทำกับเราแล้วเราจะได้ออกจากเมืองนี้กลับไปดินแดน
ที่พระเจ้าทรงมอบให้แก่บรรพบุรุษของพวกเรา
พร้อมกับทรัพย์สมบัติมากมาย

ลูกหลานชาวฮีบรูถูกนายของตนกดขี่ทารุณ พวกเขาต้องย่ำอยู่ในบ่อโคลนขุดดินทำอิฐโมเสสทนดูไม่ได้จึงตัดสินใจว่าจะต้องทำอะไรสักอย่าง

ลูกขึ้น
ไอ้ขี้ครอก

ลูกขึ้นก่อนมันจะ
เขี่ยนแกตาย

เอเบอ์ ลูกขึ้นเถอะ

อพยพ 2:10-11

วันหนึ่ง โมเสสเห็นพี่น้องของตน
ถูกคนอียิปต์เขี่ยนตีอย่างทารุณ

ถึงเวลาเป็นไทแล้ว
มันต้องยุติเสียที

พอกันที

โมเสสฆ่าคนอียิปต์คนนั้น แล้วเอาศพไปฝัง แต่มีคนเห็นและนำไปทูลฟาโรห์

อย่าหนีนะ
แกเป็นฆาตกรต้อง
ถูกดำเนินคดี

นั่นโมเสสนี่นา

พระเจ้า
นี่ฆ่าทำอะไรลงไป

โมเสสหนีออกจากเมืองอียิปต์เข้าไปในถิ่นทุรกันดาร
แต่เพียงผู้เดียว ไม่มีครอบครัว ไม่มีเพื่อนฝูง
ช่วยคนของตนไม่ได้ แม้แต่ตัวเองก็ยังเอาตัวไม่รอด

อพยพ 2:11-15

A man with a beard, wearing a white robe, is shown in profile, working on a wooden structure. He is holding a long wooden pole and appears to be securing it with ropes or bands. In the background, a group of people, including a woman in a blue dress pointing, a man in a white robe carrying a bundle, and a man in a brown robe kneeling, are watching him. The scene is set outdoors with trees and a hill in the distance.

ดูสิ มีคนอยู่ตรงนั้น

ดูท่ากำลังจะตาย
เอานำมาเร็ว

โมเสสเร่รอนอยู่หลายวัน เมื่อไปต่อไม่ไหวแล้ว
เขาก็ได้พบที่พักของพวกคนเลี้ยงแกะพอดี

คนอียิปต์นี่นา

โมเสสเริ่มชีวิตใหม่กับชาวมีเดียน ท่านเรียนรู้การใช้ชีวิต
ในถิ่นทุรกันดาร แต่งงาน และกลายเป็นคนเลี้ยงแกะ
จนสี่สิบปีผ่านไปความทรงจำเรื่องอียิปต์ก็ลางเลือนไป
โมเสสเลิกหวังว่าจะได้พบหน้าพวกพ้องอีกต่อไปแล้ว

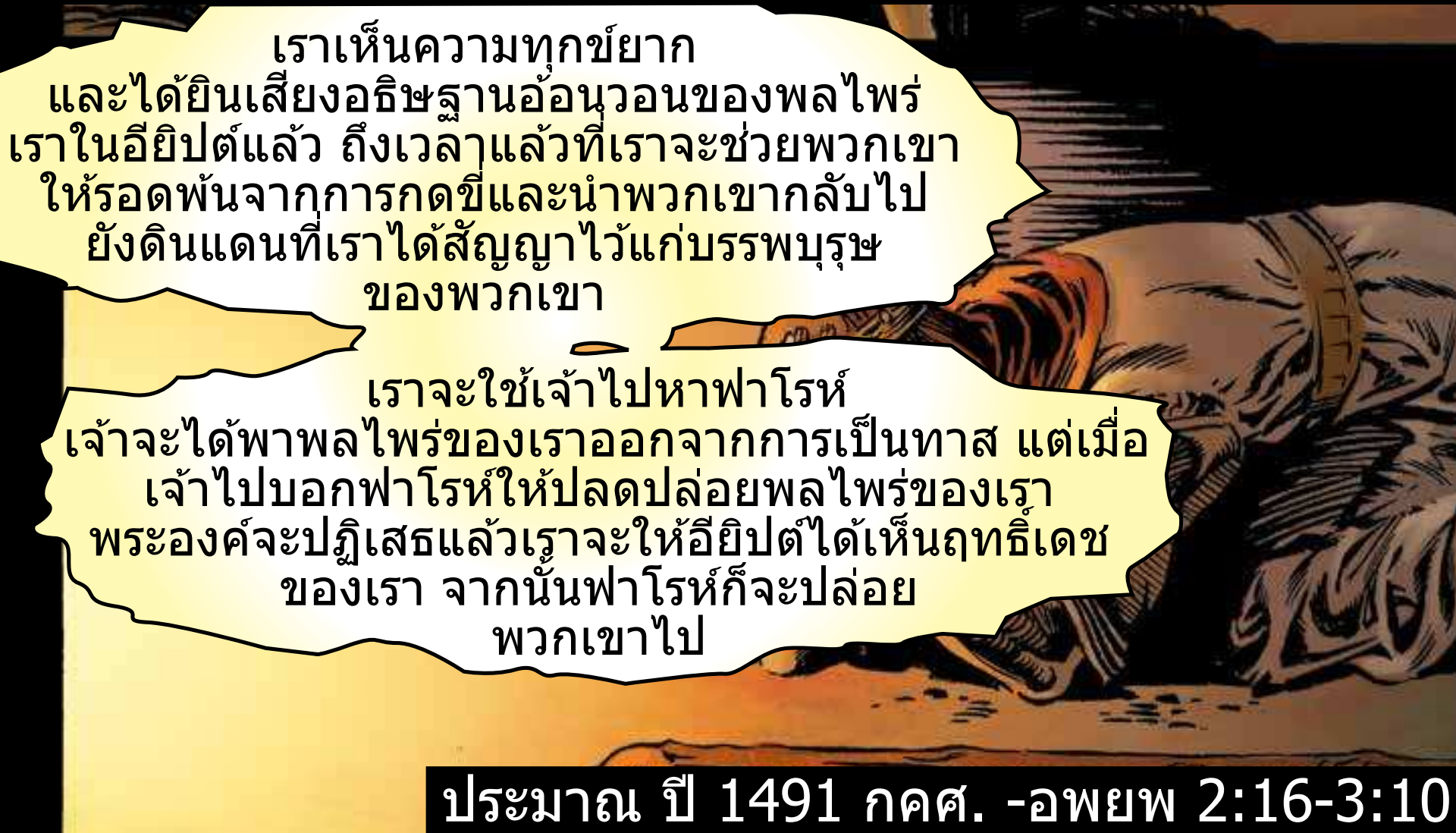

แปลกจริงๆ พุ่มไม้ตรงนั้นมีไฟลุก
โซนที่เดียว ไม่ยักษ์กะโหลก
แต่ไฟลุกเอาลุกเอา

โมเสส จงถอดรองเท้าของเจ้า
เพราะที่ที่เจ้ายืนอยู่นี้เป็นที่บริสุทธิ์
เราเป็นพระเจ้าของบิดาเจ้า
ของอับราฮัม ของอิสอัค
และของยาโคบ

เราเห็นความทุกข์ยาก
และได้ยินเสียงอธิษฐานอ่อนวอนของพลไพร่
เราในอียิปต์แล้ว ถึงเวลาแล้วที่เราจะช่วยพวกเขา
ให้รอดพ้นจากการกดขี่และนำพวกเขากลับไป
ยังดินแดนที่เราได้สัญญาไว้แก่บรรพบุรุษ
ของพวกเขา

เราจะใช้เจ้าไปหาฟาโรห์
เจ้าจะได้พาพลไพร่ของเราออกจากการเป็นทาส แต่เมื่อ
เจ้าไปบอกฟาโรห์ให้ปลดปล่อยพลไพร่ของเรา
พระองค์จะปฏิเสธแล้วเราจะให้อียิปต์ได้เห็นฤทธิ์เดช
ของเรา จากนั้นฟาโรห์ก็จะปล่อย
พวกเขาไป

ประมาณ ปี 1491 กคศ. -อพยพ 2:16-3:10

แต่พวกเขาคงไม่เชื่อว่า
พระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์ไป
ข้าต้องถูกหัวเราะเยาะแน่ๆ

**โยนไม้เท้าของเจ้า
ลงไปในพื้นที่**

อะไรนั่น
ไม้เท้าของขำรีนี่

มันกลายเป็น
งูพิษไปแล้ว

จับหางงูไว้สิ

มันกลับเป็นไม้เท้า
ตามเดิมแล้ว

จงไปอียิปต์แล้วเรา
จะสอนเจ้าเองว่าจะพูดหรือ
จะทำอะไรบ้าง อารอนพี่ชาย
ของเจ้าจะไปเป็นผู้ช่วยเจ้า

อพยพ 4:1-4, 12-16

1445 ปี กคศ.

ท่านจะกลับไปอียิปต์หรือ
แล้วพวกที่ตามฆ่าท่านอยู่ละ

มันล่องเลยมานาน 40 ปีแล้ว
คนที่รู้เรื่องข้าคงจะตายไปหมดแล้ว
ไม่มีใครจำข้าได้หรอก

ท่านจะไป
นานแค่ไหน

จนกว่าฟาโรห์จะยอม
ปล่อยคนของพระเจ้า

เรียกบรรดาผู้อาวุโสมาให้หมด
เวลาของการปลดปล่อยมาถึงแล้ว

ใครนะ นั้น

นั้นอาโรนคนเลวี
ส่วนอีกคนหนึ่งคล้ายๆ พวกเรา
แต่ไม่ได้เป็นทาส

เข้ามาดูใกล้ๆ เลย
ท่านผู้อาวุโสทั้งหลาย

โมเสสเกิดเมื่อ80ปีก่อนใน
ช่วงที่มีการฆ่าทำลายครั้งใหญ่
ตอนที่ฟาโรห์เริ่มสั่งฆ่าเด็กผู้ชาย
เกิดใหม่ทุกคนแต่แม่ของท่านซ่อน
ท่านไว้ในตะกร้าที่แม่น้ำ พระเจ้า
ทรงจัดเตรียมให้ธิดาฟาโรห์มา
พบและพาท่านไปเลี้ยงดูอย่าง
คนอียิปต์ทั้งหลาย

เมื่อสี่สิบปีก่อน โมเสสตัดสินใจเข้าร่วมทุกข้อม
สุขกับพี่น้องของท่านแทนการครองราชย์ในฐานะชาวอียิปต์
ท่านพยายามช่วยปลดปล่อยพวกเราโดยพึ่งพากำลังของตนเอง แต่
ไม่สำเร็จ ตลอดระยะเวลาสี่สิบปีที่ผ่านมาท่านจึงต้องไปอาศัยในถิ่น
ทุรกันดารแห่งดินแดนที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้กับบิดาของพวกเรา
เมื่อไม่นานมานี้พระเจ้าตรัสและชี้ให้เห็นว่าจะช่วยพวกเราให้เป็นอิสระ
จากฟาโรห์ได้อย่างไร ตอนนี้โมเสสจะให้พวกท่านได้เห็นหมายสำคัญ
ที่จะใช้เพื่อให้ฟาโรห์ปลดปล่อยพวกเรา

พระเจ้าของอับราฮัม
ตรัสกับเราจากพุ่มไม้ที่มีไฟลุกโชน
ทรงใช้เรามา นำพวกท่านกลับไปยัง
ดินแดนของบรรพบุรุษของพวกเรา
นี่คือหมายสำคัญ

เฮ้ย
ไม้เท้ากลายเป็น
งูพิษไปแล้ว

ไม่ต้องกลัว

ดูนี่นะ

พระเจ้าทรงส่งผู้ปลดปล่อยมาแล้ว

ใช่ ให้ฟาโรห์เห็นเสียบ้าง

อัศจรรย์จริงๆ

พระเจ้าของ
อับราฮัม

ไปหาฟาโรห์
กันเถอะ

อพยพ 4:17, 30

ไม่เปลี่ยนไปจาก
สี่สิบปีก่อนตอนที่ข้าจากไป
เลย อย่าลืมนำตุ๊กตาที่ข้า
บอกท่านนั้นนะ

พระเจ้าของคนอิสราเอลตุรัส
กับโมเสส ให้พวกเจ้าปล่อยคนทั้งหลายไป
ถวายเครื่องบูชาและนมัสการพระองค์
ในถิ่นทุรกันดารสามวัน

อะไรนะ พระเจ้าของคนอิสราเอลรี
ฮะ ฮะ ฮะ ข้าไม่รู้จักพระเจ้าของ
พวกเจ้า พระองค์ไหนกัน ทำไมข้าต้อง
เชื่อฟังด้วย ตลกดีนี่ที่จะให้ข้าปล่อยพวก
ทาสไปในถิ่นทุรกันดารสามวัน

ข้าได้ยินเรื่องที่เจ้ายุงคนของข้า
ทำให้มันละทิ้งการงานแล้ว
ตอนนี้ยังอยากจะไป นมัสการพระ
เจ้าที่ข้าไม่รู้จักแม้แต่บ่อยอีก
ต้องหางานอะไรให้พวกมันทำ
เพิ่มหน่อยแล้วมั่ง

ตั้งแต่นี้ไป
ให้มันไปหาฟางทำ อิฐกันเอง
เอาละออกไปให้พ้นหน้าข้า
มาทางไหนไปทางนั้นเลย

อพยพ 5:1-7

บังอาจนัก

น่าหัวเราะจริงๆ
เดินเข้ามายังกะผู้นำสาร
ของพระเจ้า

จะมาบอกว่าที่ทำสำเร็จคือเพิ่มงาน
พวกเราเป็น สองเท่าใช้ไหม
ปลดปล่อยแบบไหนกันคิด
ว่าพระเจ้าใช้เจ้ามางั้นละสิ

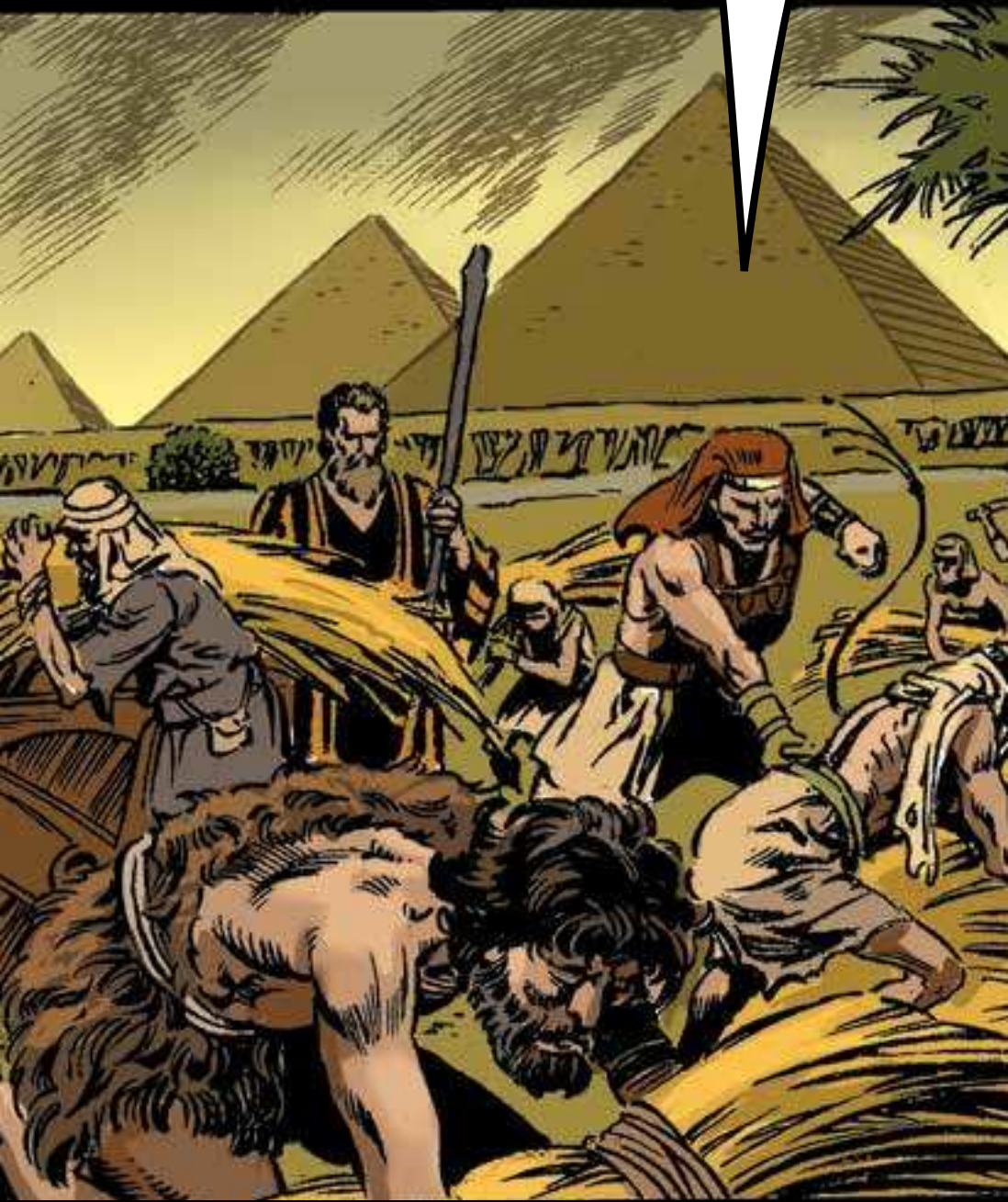
มันคิดว่ามัน
เป็นใคร

ราชาแห่งความ
เพื่อเจ้ามั่ง

ไม่รู้ไปหลงเชื่อ
ได้อย่างไร

อยากไปนมัสการพระเจ้า
ว่างนักใช้ไหมซีเกียจนัก
ต้องสั่งสอนซะให้เข็ด

พระเยโฮวาห์เจ้า
ใช้ข้ามาทำไม ตั้งแต่
เข้าไปทูลฟาโรห์ในพระ-
นามพระองค์อะไรๆ
ก็เลวร้ายลงไป

เราคือพระเยโฮวาห์
พระเจ้าของ
บิดาเจ้ารวมทั้งอับราฮัม
อิสอัคและยาโคบ
เราเห็นความทุกข์และ
ได้ยินเสียงร้องของ
ชนชาติอิสราเอลพ
ลไพร่ของเราแล้ว

ถึงเวลาแล้วที่เราจะ
ทำตามสัญญาที่ให้ไว้แก่
อับราฮัมและนำไพร่พลของ
เราไปดินแดนแห่งคานาอัน
ส่วนเจ้า โมเสส จะเป็น
ผู้นำพวกเขา

แต่ข้าพุดไม้คล่อง
ฟาโรห์ไม่ฟังหรอก

อาโรนจะเป็นคนพุด เจ้าฟัง
เราแล้วบอกเขาให้พุดตาม ที่แรกฟาโรห์จะไม่ยอมฟัง
แต่เราจะให้เขาเห็นหมายสำคัญที่ยิ่งใหญ่มากขึ้นจน
ชาวอียิปต์รู้ว่าเราเป็นพระเจ้าแท้จริงแต่เพียงผู้เดียว

ฮะ ฮะ ฮะ กลับ
มาทำอะไรอีกล่ะ

พระเยโฮวาห์ตรัสว่า
"จงปล่อยคนของเราไป"

นี่คือหมายสำคัญที่แสดงว่า
พระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้

ฮะ ฮะ ฮะ
ฮี้แค่มายากล
ข้ากลัวจะแย
ไปตามนักมายา
กลของเรา

ทำได้คล่อง
เหมือนจริงจัง

ไปเรียนมา
จากไหนกันนะ

อพยพ 5:10-23, 7:7-11

ไปเร็ว! เอา
มายากลเปลี่ยนไม้เท้า
เป็นงูไปด้วย

เนเสีร์ต

เทพเจ้าแห่งงูร้ายส่งเรา
มาบอกให้ท่านทำอิฐเพิ่ม
ฮ่า ฮ่า ฮ่า

โมเสสจะทำยังไง
ต่อไปดีละที่นี้เรากลาย
เป็นตัวตลกไปแล้ว

อพยพ
7:11-12

A comic panel showing the lower legs and feet of several people in traditional attire. In the foreground, four snakes are coiled on the ground, their heads raised and mouths open as if hissing or speaking. A speech bubble originates from the center of the scene.

ดูสิ
งูของมันอยาก
สู้กับงูของเรา

งูของมัน
กินงูเราไปตัว
หนึ่งแล้ว

มันกลืนงูเราหมดเลย

อย่าบอกนะว่ามันกำลัง
พยายามจะกินอีกตัวหนึ่ง
เทพเจ้าเนเสิร์ตต้องพิโรธแน่

ไม่น่าเชื่อเลย
มันกินงูของเรา
หมดเลย

เป็นอย่างนี้
ได้อย่างไร

พระเยโฮวาห์ผู้ทรงเป็น
พระผู้สร้าง พระองค์ตรัสว่า
"จงปล่อยคนของเราไป"

อพยพ 7:12

ข้าไม่รู้ว่าพวกเจ้าทำได้อย่างไร
แต่ข้าจะไม่จ่ายค่าดูการแสดงครั้งนี้
ด้วยพวกทาสเป็นล้านคนหรอก
ไปให้พ้นหน้าข้าเดี๋ยวนี้

อพยพ 7:13 “และพระองค์ (พระเจ้า) ทรงทำให้
พระทัยของฟาโรห์แข็งกระด้างเพื่อฟาโรห์หายอมนเชื่อฟัง
เขาทั้งสองไม่ เหมือนที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้แล้ว”

ทำไมพระเยโฮวาห์ถึงทรงใช้เราให้มาทำ
หมายสำคัญที่นักมายากลของฟาโรห์ก็ทำเลียนแบบ
ได้ ทำให้เราดูเหมือนตัวตลกไปเลยตอนนั้นนะ

ข้าก็ไม่รู้ แต่พระเจ้าตรัสไว้จริงๆ ว่า
พระองค์จะทรงทำให้จิตใจของฟาโรห์แข็งกระด้าง
แล้วมัน ก็จริง เห็นไหมว่าฟาโรห์โกรธแค้นไหน
ตอนที่ไม้เท้า ของข้ากินงูที่ฟาโรห์เลี้ยงไว้

ข้าต้องไปหาที่
เข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์
ข้าไม่รู้ว่าต้องทำอะไรอีก

พระเจ้าทรงพบกับโมเสสอีกครั้งหนึ่ง
และบอกเขาว่าต้องทำอะไรต่อไป
แม้ว่าก่อนหน้านี้ โมเสสจะถูกคนอียิปต์เยาะเย้ย
ถูกพี่น้องของตนปฏิเสธ เพราะฟาโรห์ทรงโหดเหี้ยมกับพวก
ทาสมากขึ้น แต่โมเสสยังคงเชื่อและทำตามพระเจ้า
แม้ว่าเขาจะไม่เข้าใจพระองค์ก็ตาม

พระเยโฮวาห์ตรัสว่า
"เพราะเจ้าไม่ยอมปล่อยคนของ
เราไป เราจะทำให้เจ้ารู้ว่าเราเป็น
พระเจ้าจริงแท้ นำทุกแห่งในอียิปต์
จะกลายเป็นเลือด"

โธโฮ นี่สิแน่จริง
ทำได้ยังไงกันนะ

ไปตามนักเล่นกล
ของข้ามา เทพเจ้าแห่ง
ไนล์ จะหยุดยั้งนี้ได้

อพยพ 7:15-21

เห็นไหมล่ะ
นักมายากลของข้าก็
ทำได้ ข้าไม่หลงกลของ
พวกเจ้าหรอก

เกิดมาไม่เคยเห็นอะไร
อย่างนี้มาก่อน ไม่นำน้ำหรือแม่แต่น้ำในบ่อ
น้อยใหญ่ กลายเป็นเลือดไปหมด มันบอกกว่า
พระเจ้าของมันชื่ออะไรนะ

ไม่เคยได้ยินที่มันบอกหรอก
แต่ก็ไม่เห็นเป็นไร เรามีเทพเจ้าเป็นพันๆ
องค์นี้ เทพเจ้าแห่งแม่น้ำไนล์จะต้อง
ทรงพระพิโรธแน่ๆ

เจ้าโมเสสนั้นบอกว่าพระเจ้าของมัน
มันเป็นพระเจ้าแต่องค์เดียว

พระเจ้าองค์
เดียววิ ตลกจัง

เจ็ดวันหลังจากน้ำทุกแห่งกลายเป็นเลือด โมเสส
ก็นำการพิพากษาของพระเจ้ามาสู่อียิปต์อีก

ให้น้ำพาฝูงกบขึ้น
มาเต็มแผ่นดิน

น้ำที่ส่งกลิ่นคาวเลือดก็ทำให้
เกิดฝูงกบนับล้านๆ ตัวทันที

อพยพ 7:21-25, 8:6

กบเต็มบ้าน
เข้าไปหมด

มีกบทั่วอียิปต์เลย
เทพเจ้าทั้งหลายทรง
พิโรธแล้ว

พระของเราอยู่ไหน
ทำอะไรไม่ได้เลยหรือ

ជំងឺ ឈាមឈាម

พวกนี้จะทำกบเพิ่มขึ้นทำไม
ที่เจ้าโมเสสส่งมายังไม่พออีกครึ่ง
ดูสิฟาโรห์เอามาอีกแล้ว

ทอดพระเนตรสิฟาโรห์
เรานักมายากลก็ทำให้มีกบ
ได้เหมือนกัน

ทำไม ไม่ทรงปล่อยพวกมัน
ไปในถิ่นทุรกันดารตามที่มันขอ
เราทนกันต่อไปไม่ไหวแล้ว

ไปตามโมเสสมาสิ
บอกมันว่าข้าอยากคุย
ด้วย

พระเจ้าข้า
รับด้วยเกล้าฯ

ขอพระเยโฮวาห์ให้เอากบไปให้หมด
แล้วข้าจะปล่อยคนของเจ้าไป
นมัสการในถิ่นทุรกันดาร

บอกมาเถิดว่า
พระองค์อยากให้กบพวก
นี้ตายวันไหน

พຽ່ງนี้เข้าเป็นไฉ

มันก็จะเป็นอย่างที่พระองค์ตรัส
เพื่อคนทั้งหลายจะได้รู้ว่าไม่มีพระเจ้า
องค์ไหนเทียบพระเยโฮวาห์เจ้าได้

อพยพ 8:7-10

ไม่เคยเห็นพระเจ้าองค์ไหนเหมือน
พระเยโฮวาห์ ผู้ทรงทำให้ฝูงกบขึ้นมา
เต็มบ้านเต็มเมืองได้จริงๆ

เมื่อฟาโรห์ทรงเห็นว่าบรรดากบตาย
ตามวันที่พระองค์กำหนด พระทัย
พระองค์ก็กลับแข็งกระด้างไปอีก
และไม่ทรงยอมปล่อยคนฮีบรูไป

แกลคิดว่าพระเจ้า
ทำรีมันอาจจะขึ้นมาเอง
ตามธรรมชาติก็ได้น่า

ถ้าฉันโมเสสรู้ล่วงหน้า
ได้อย่างไรว่ามันจะเป็นอย่างนี้
แล้วรู้ปะๆได้ยังไงว่ามันจะ
ตายเมื่อไหร่

เออ เออ เลิกพูดได้แล้ว
รีบๆกลบซะ เดียวก็ไม่เสร็จกันพอดี

แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
"จงบอกอาโรนให้เอาไม้เท้าตีฝุ่นดิน
มันจะกลายเป็นรินทั่วประเทศอียิปต์"

แล้วฝุ่นดินทั้งหมด
ก็กลายเป็นริน

อึ้ง...อึ้ง...อึ้ง

หมายความว่าไง เจ้าทำ
ตัวรีนไม่ได้รี ถ้างั้นคนก็ต้องคิดว่าพระเจ้า
ของมันมีฤทธิ์มากกว่าพระของเราละสิ
พวกเจ้าทำได้แค่มายากลเท่านั้นเอง

พระเจ้าข้า
แต่นั้นเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า
ไม่มีใครทำอย่างเจ้าสองคนนั้นได้
เราไม่มีฤทธิ์อำนาจพระเจ้าข้า

อาจจะเป็นไปตามธรรมเนียมชาตินึง
แต่ถึงยังไงก็พอกันที ส่งคนไปบอกโมเสสว่า
ถ้าพระเจ้าของมันเอารินไปหมดแล้วข้าก็จะปล่อย
พวกฮีบรูไปปรนนิบัติพระองค์

ถึงไม่มีрінแล้ว
ข้าก็ยังไม่ปล่อยพวกทาสไม่ได้ ว่าแต่ว่า
พระเจ้าของมันเป็นทำอะไรได้อีกล่ะ ทีนี้

พระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า
เราจะใช้ให้ฝูงเหลือบมาตอมเต็ม
บ้านเรือนของคนอียิปต์ แต่บ้าน
ของคนฮีบรูจะไม่มีเลย

ต่างกันอย่างนี้จะทำให้
ทุกคนรู้ว่าเราเป็นพระเจ้า
เหนือแผ่นดินโลก

ท่านพ่อ...ทำไมพระของ
เราปล่อยให้เขาทำอย่างนั้น
ทำไมไม่สำแดงฤทธิ์เดช
ออกมาบ้าง

ข้าไม่เคยรู้เรื่องพระจงพระเจ้าหรือ
รู้แค่ต้องหาเลี้ยงตัวเองเท่านั้น

อย่างที่เขาคุดไว้จริงๆ
บ้านเรือนพวกฮีบรูไม่มีเหล็อบเลย
พระเจ้าเท่านั้นที่ทำได้

ไปตามตัว
โมเสสมา

ไปเลย
ไปนมัสการพระเจ้าของเจ้า
แต่อย่าออกนอกเขตแดนอียิปต์

เราต้องใช้เวลาเดินทาง
อย่างน้อยสามวัน

ข้าบอกว่าไปได้ แต่ต้องไปไม่ไกล
ที่นี่ไปบอกพระเจ้าของเจ้าให้เอาเหลือบ
บ้ำพวกนี้ไปให้พ้นเสียที

ไม่มีเหลือบเหลืออยู่ในอียิปต์
แล้ว อัศจรรย์จริงๆ

หุบปาก
ชักจะคล้อยตามไ้พวก
ไร้สาระพวกนั้นแล้วสิ

ใจของฟาโรห์แข็งกระด้างไปอีก
และไม่ยอมปล่อยพวกเขาเดินทางไป

อพยพ 8:20-32

พระเจ้าทรงส่งโรคร้ายมายังอียิปต์อีก
ฝูงวัว แกะ ม้า ลา และอูฐ
ติดโรคระบาดล้มตาย
แต่สัตว์ของชาวฮีบรูไม่เป็นอะไรเลย

ฝูงสัตว์ของเราล้มตายหมด
แต่ของพวกเจ้ายังแข็งแรงดี
ยังหมายความว่ายังไง

โมเสสบอก
พระเจ้าของบิดาพวกเราเสด็จมาปลด
ปล่อยเราจากการกดขี่ข่มเหงของพวก
ท่าน แต่ข้าเป็นชาวบ้านธรรมดาๆ
ไม่รู้อะไรมากนักหรอก

บรรดาพระของเรากำลังถวาย
เครื่องบูชาพระเจ้าของเราอยู่
วังเทพเจ้าของเราจะต้องแสดง
อิทธิฤทธิ์ยุติโรคนี้นแน่ๆ

ไปทูลฟาโรห์ว่ามันสายไปแล้ว วัวเทพเจ้าล้มตายหมดแล้ว
ผู้คนคงพากันโกรธแค้นที่รู้ว่าเทพเจ้าของเราปกป้องตัวเอง
จากพระเจ้าจอมปลอมของพวกเขาจริงๆไม่ได้

พระเจ้าของอียิปต์
ไปไหนกันหมด
เสื่อมถกตติเดชไป
แล้วหรือ

แต่ใจของฟาโรห์ก็
แข็งกระด้างไปอีก

อพยพ 9:6-7

พระเจ้าตรัสกับโมเสสอีก
ครั้งหนึ่ง ทรงบอกให้
เขาเอาขี้เถ้าไปรยไป
ให้ทั่วเมือง แล้วจะเกิด
ฝิร้ายขึ้นทั่วอียิปต์

พระเจ้าตรัสว่า
“เพราะเจ้าไม่ปล่อยไพร่พลของเราไป
เราจะส่งภัยพิบัติจากฝิมายังพวกท่าน
และฝูงสัตว์”

พอแล้ว
ไม่เอาแล้ว

ไปตามนักแสดงกลมา
ใช้อำนาจทุกอย่างที่มียุติ
เรื่องนี้ให้ได้

พระองค์ให้หาคน
ที่มีชื่อเสียงที่สุดรี

เจ้าก็เหมือนกัน
ไม่มีอำนาจสู้กับพระเจ้า
ของโมเสสเลยรีง

ไปให้พ้น ไ้อ้พวกโกหกหลอกลวง
ดีแต่พลิกฝ่ามือเล่นกล ขำรู้ทันพวกเจ้านะ
ไหนละเทพเจ้าของเจ้า

จงตื่นแต่เข้าไปเผ่าฟาโรห์ ทูลว่า พระเจ้าของ
ชนฮีบรูตรัสว่า "จงปล่อยให้ไพร่พลของเรา คราวนี้เราจะบันดาล
โรคระบาดร้ายแรงกว่าเดิม ผู้คนของฟาโรห์จะล้มตายมากมาย
ฟาโรห์จะได้เห็นว่าไม่มีพระเจ้าองค์ใดเหมือนเรา ฟาโรห์ไม่เคย
สำนึกว่าเราเป็นผู้ให้พระองค์เป็นฟาโรห์ ที่ผ่านมาเรารู้ล่วงหน้า
ว่าใจของฟาโรห์จะแข็งกระด้างและไม่ปล่อยให้
คนของเราออกไป

เพราะพระองค์ดีดั่ง เราจึงต้องแสดงฤทธิ์เดช
และนำการพิพากษาลงโทษมาสู่ชนชาวอียิปต์ผู้ซึ่ง
กดขี่ข่มเหงคนของเรา พระองค์ทำตามแต่ใจตัวเอง
ขัดขืนความประสงค์ของเรา พรุ่งนี้ในเวลานี้เราจะส่ง
ลูกเห็บและลูกไฟที่ไม่เคยมีปรากฏบน
พื้นโลกลงมา”

“เรามาเตือนเจ้าเพื่อให้
เจ้าไปเตือนผู้คนให้เอาสัตว์
เลียงรวมทั้งตัวเองเข้าที่กำบัง
ถ้าไม่อย่างนั้นจะตายหมด”

อพยพ 9:8-19

จงเป็นตามที่
พระเยโฮวาห์ตรัส

เกิดขึ้นได้ยังไงเนี่ย
ไฟกับฝนตกลงมา
ด้วยกัน

เซท
เทพผู้ยิ่งใหญ่
ช่วยเราด้วย

โธ่...ย...ย

พวกที่ไม่ใส่ใจคำเตือนและ
ไม่ได้เข้าบ้านก็ตาย

พ่อครับ คนชื่อโมเสสทำยังไงมันได้ยังไง
พระเจ้าของเขา มีฤทธิ์เดชเหนือเซท
เจ้าแห่งภัยพิบัติและพายุร้ายหรือครับ

เขาประกาศว่ามี
พระเจ้าหนึ่งเดียวเท่านั้น
และพวกฮีบรูก็เป็นลูก
ของพระเจ้าองค์นั้น

พระเจ้าองค์นี้ไม่มีใครมองเห็นแม้แต่
ชาวฮีบรูเอง ดุสิ พระเจ้าที่เขาบอกว่า เป็นพระวิญ
ญาณกำลังสำแดงฤทธิ์ให้ฟ้าโรห์ปล่อยพวกเขา
ไปนมัสการพระองค์ในถิ่นทุรกันดาร

โอ เทพเซท
เจ้าแห่งภัยพิบัติ และพายุร้าย
ขอโปรดหยุดพายุร้ายครั้งนี้
พระองค์ผู้เป็นจอมเทพ
เหนือพระเจ้าที่มอง
ไม่เห็นของโมเสส

อพยพ 9:23-26

พวกเราไม่โดนเลย
มีแต่พวกอียิปต์เท่านั้น

พ่อ ลูกกลัวจัง
ลูกเห็นกับลูกไฟจะตก
ถูกเราไหม

ไม่หอรอกพระเยโฮวาห์
ทรงลงโทษพวกอียิปต์ที่ไม่เชื่อฟัง
พระองค์ ทรงสำแดงให้พวกนั้นเห็นว่า
เซทเทพแห่งพายุของพวกเขา ก็ไม่มี
ฤทธิ์ ปกป้องพวกเขาไม่ได้

น่ากลัวเหลือเกิน

ข้าทำผิดบาปต่อพระเยโฮวาห์
พระเจ้าของชาวฮีบรูเป็นผู้ชอบธรรม ข้า
กับคนของข้าชั่วช้า ไปทูลขอพระเยโฮวาห์ให้
หยุดลูกไฟกับลูกเห็บ แล้วข้าจะปล่อย
คนของเจ้าไปทันที

พอฟาโรห์ทรงเห็นว่าอายุหมดไป พระองค์ก็ทรงทำบาปต่อไปอีก
พระทัยแข็งกระด้างขึ้น และไม่ปล่อยผู้คนไป

พอข้าออกจากเมืองข้าจะ
ชูมือขึ้นสู่ฟ้าสวรรค์แล้วภัยพิบัติ
ก็จะยุติ ท่านจะได้รู้ว่าพระเยโฮวาห์เป็นผู้
ครอบครองโลก แต่ท่านก็จะไม่รักษา
คำพูดอีก เพราะท่านไม่ได้เกรงกลัว
พระเจ้าจริง

พระเจ้าทรงส่งภัยพิบัติมาอีก
ฝูงตั๊กแตนลงมากินพืชผักทุกอย่างที่รอดจาก
พายุร้าย มันกัดกินเข้าไปถึงในบ้าน

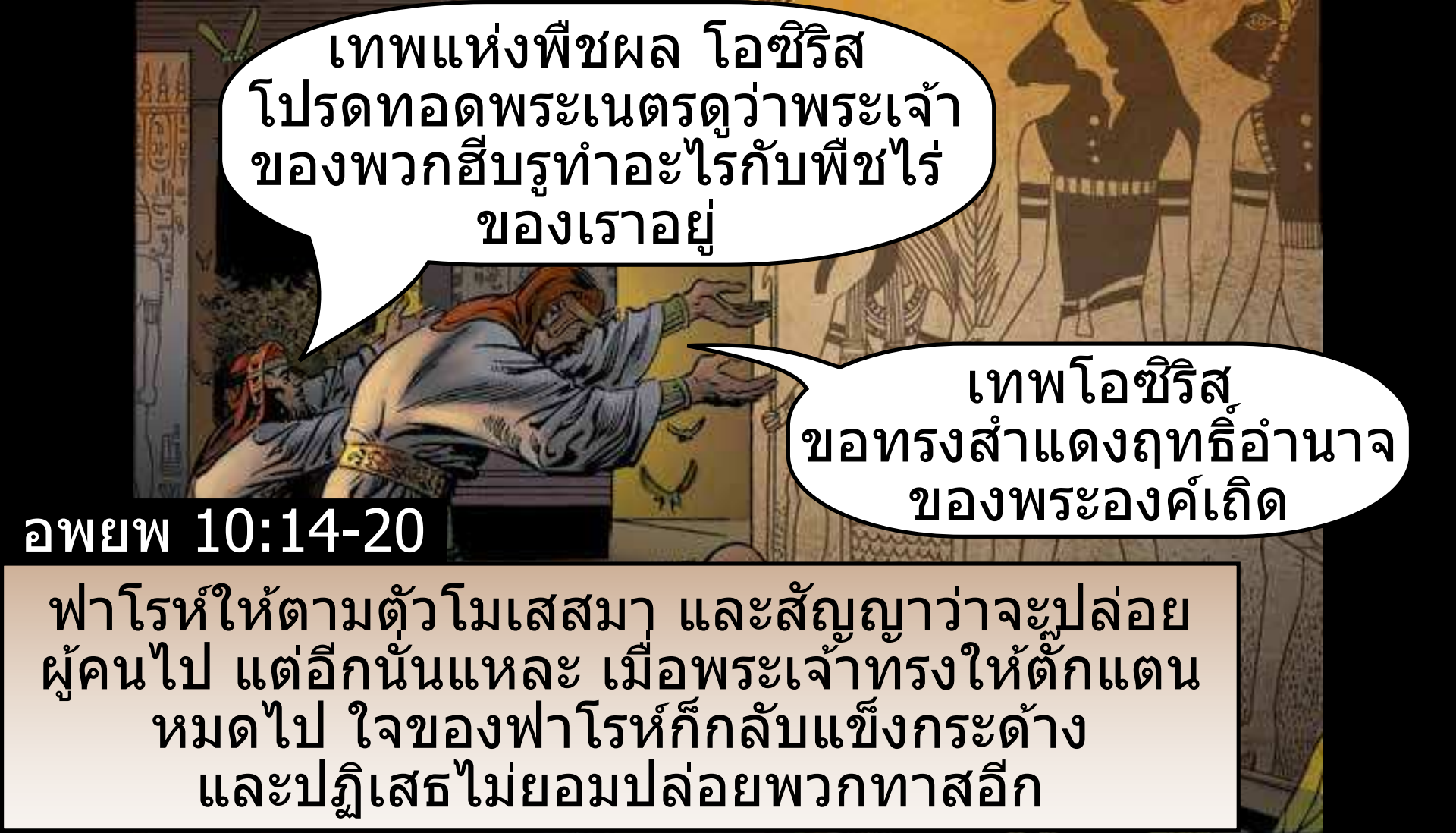
อพยพ 9:26-35, 10:13-15

แม่! ช่วยด้วย

ว้าย.....

ตายเสียเถอะ.....

เทพแห่งพืชผล โอซิริส
โปรดทอดพระเนตรดูว่าพระเจ้า
ของพวกฮีบรูทำอะไรกับพืชไร
ของเราอยู่

เทพโอซิริส
ขอทรงสำแดงฤทธิ์อำนาจ
ของพระองค์เถิด

อพยพ 10:14-20

ฟาโรห์ให้ตามตัวโมเสสมา และสัญญาว่าจะปล่อย
ผู้คนไป แต่อีกนั้นแหละ เมื่อพระเจ้าทรงให้ตึกแตน
หมดไป ใจของฟาโรห์ก็กลับแข็งกระด้าง
และปฏิเสธไม่ยอมปล่อยพวกเขาอีก

พระเจ้าทรงบันดาลให้เกิดความมืดทึบทั่วแผ่นดิน
อียิปต์ตลอดสามวันเป็นความมืดยิ่งกว่าคืนที่มืดมิด
แต่บ้านของคนฮีบรูนันมีแสงสว่างอยู่

ข้าน่าจะฆ่าเจ้าเสีย
แต่ทีแรก แต่ถ้าทำเช่นนั้น
เจ้าก็จะว่าเทพเจ้าของข้า
ไม่มีฤทธิ์ต่อสู้เจ้า

ออกไปให้พ้น อย่าเห็นกันอีกเลย
ถ้าเห็นเมื่อไหร่ข้าจะฆ่าเจ้าเสีย

เป็นครั้งแรกที่ข้าได้ยินท่านพูดความจริง
ใช่ เราจะไม่เจอกันอีกแล้ว

สุริยเทพ รา โปรดสดับ
ทรงช้อนพระองค์มาสามวันแล้ว
โปรดเสด็จมาปราบพระเจ้าของ
คนฮีบรูด้วยเถิด

เอาละ ภัยพิบัติอีกครั้งเดียว

แล้วฟาโรห์คงจะดีใจที่เห็นเราออกจากอียิปต์
คืนนี้เวลาเที่ยงคืนพระองค์จะเสด็จผ่านไปในประเทศ
อียิปต์ และจะประหารลูกชายหัวปีของทุกครัวเรือน
พระเจ้าจะทรงชำระบาปคืนนี้

อพยพ 10:22-29, 11:4-5, 12:3-7

ลูกหัวปีของพวกเราละ
จะตายด้วยรีเปล่า

พระเจ้าทรงจัดเตรียมทาง
รอดไว้ให้ผู้เชื่อทุกคนแม้แต่ชาว
อียิปต์ จงไปเอาลูกแกะหรือแพะมา
ตัวหนึ่งแล้วฆ่าเสียในเย็นวันนี้แล้ว
เอาเลือดของมันทาที่ไม้ข้างบน
และไม้วงกบประตูสองข้าง

พระเยโฮวาห์ตรัสว่าคืนนี้เมื่อพระองค์เสด็จ
ผ่านแผ่นดินอียิปต์และฆ่าลูกชายหัวปี ถ้าทรงเห็นเลือดที่
ประตูของใครพระองค์จะทรงผ่านประตูนั้นไป แล้วลูกชายหัว
ปีของบ้านนั้นก็รอด ดังนั้นคืนนี้พวกเจ้าจงอยู่ในบ้าน
และกินลูกแกะที่ฆ่าเป็นอาหาร

บัดนี้พวกเจ้าจงกลับไป
ขอยืมเครื่องเพชรพลอยเงินทอง
จากเจ้านายชาวอียิปต์ของเจ้าพระ-
เจ้าทรงบันดาลให้จิตใจของเขาโปรด
ปรานพวกเจ้าและมอบทรัพย์สิน
สิ่งของมากมายให้เจ้าเปล่าๆ

แล้วจงรวบรวมข้าวของต่างๆ
ให้พร้อมที่จะออกเดินทางตอนเช้าวันพรุ่งนี้
เจ้าจะไม่ได้กลับมาที่นี่อีกเลย
ครั้งนี้จะเป็นการเริ่มต้นชีวิตใหม่ของเจ้า
เป็นวันแรกของเจ้า

พ่อครับ

เรามีลูกแกะตัวเดียวเท่านั้น
เอาสีแดงหรืออะไรอื่นแทน
ไม่ได้หรือครับ

ลูกเอ๋ย

เมื่อพระเจ้าสั่งให้ฆ่าลูกแกะ
ตัวหนึ่งแล้วเอาเลือดทา
ที่วงกบประตู เราก็ต้องทำ
ตามที่พระองค์บอกทุกอย่าง
ลูกก็เห็นแล้วใช่ไหมว่าคนที่
ไม่เชื่อฟังพระองค์จะเป็น
ยังไง ส่วนลูกแกะตัว
นี้มันช่วยชีวิตเจ้านะ

จัน

ลูกแกะตัวนี้ก็ตาย
แทนลูกน่ะสิครับ

แทนพ่อด้วย
พ่อเป็นลูกหัวปี
เหมือนกัน

แม่จ๋า
ทำไมพ่อเอาเลือด
ทาประตูบ้านเราล่ะ

พระเยโฮวาห์ตรัสว่า
ถ้าพระองค์เห็นเลือดหน้าประตูบ้านใคร
พระองค์ก็ทรงรู้ว่าคนนั้นเชื่อพระองค์
และจะไม่ทรงฆ่าใครในบ้านเลย

อพยพ 12:26-28, 35-36

ท่านไม่ฆ่าลูกแกะ
แล้วเอาเลือดทาที่ประตู

เฮ้ย เจ้าเชื่อเรื่องโซกลางแบบนั้น
ด้วยริเลือดแค่นั้นบนวงกบประตูจะไป
หยุดยั้งความตายได้ยังไง ลูกข้ายังไม่
กลัวเลย จริงไหมโยคีม

ไม่มีทางหรอก ท่านว่าข้า
หน้าตัวเมียรีไง ศาสนาเป็นเรื่อง
ของคนอ่อนแอเท่านั้น ถ้าพระเจ้าดีจริง
พระองค์คง ไม่ฆ่าคนเพียงเพราะ
เขาไม่ได้เอาเลือดเล็ก ๆ น้อย ๆ
ป้ายประตูหรอก แล้วคนที่ไม่รู้เรื่องล่ะ

พ่อครับ ทำไมคิน
นี้ดูแปลกๆ กว่าคินอื่น

เพราะคินนี้พระเจ้าจะทรงส่งทูต
มรณะมาฆ่าลูกชายหัวปีของบ้านที่ไม่เชื่อ
ฟังพระองค์ ถ้าพระองค์เห็นเลือดก็จะ
ทรงผ่านเลยบ้านนั้นไป

คินนี้จะป็นคินแรกที่เราฉลองเทศกาลปัสกา พอถึง
วันนี้ในปีต่อไปเราก็จะฉลองกันอีกเพื่อระลึกถึงวันที่
พระเจ้าทรงปลดปล่อยเราจากเงื้อมมือของฟาโรห์

พ่อ ฟังเสียงร่ำร้องนั้นสิ
จะทุตมรณะคงจะมาแล้ว

ไม่ต้องกลัวนะลูก
เรามีเลือดทาหน้าประตู แล้ว
เราก็กำลังกินเนื้อลูกแกะอยู่

ลูกชายข้าตายแล้ว
โอ พระเจ้า โปรดเมตตาด้วย
ไปตามโมเสสมาเร็ว

กริด.....

ไม่นะ.....

ไม่! พระเจ้า
อย่าทำลูกข้า

ข้าเสียใจด้วย มันสายเกินไปแล้ว
เราเตือนแล้ว แต่ท่านไม่ยอมเชื่อ
เราเกรงว่าคืนนี้จะมีคนตายอีกมาก

ขณะที่ทูตมรณะผ่านเมืองไปในคืนนั้น คนนับพันก็ล้มตาย
แต่คนที่เชื่อและเอาเลือดทาที่ประตูก็รอด

ลูกตายแล้ว

เร็วเข้า
ไปตามโมเสสมาเดี๋ยวนี้!

เอะอะอะไร.....

อึก.....

เขาเป็นลูกชายหัวปี
ของครอบครัวเขา

อพยพ 12:29-31

ฟาโรห์ใช้ให้ไปตาม
โมเสสมาอีกครั้ง...

แต่ฟาโรห์ไม่กล้ามองหน้าโมเสส

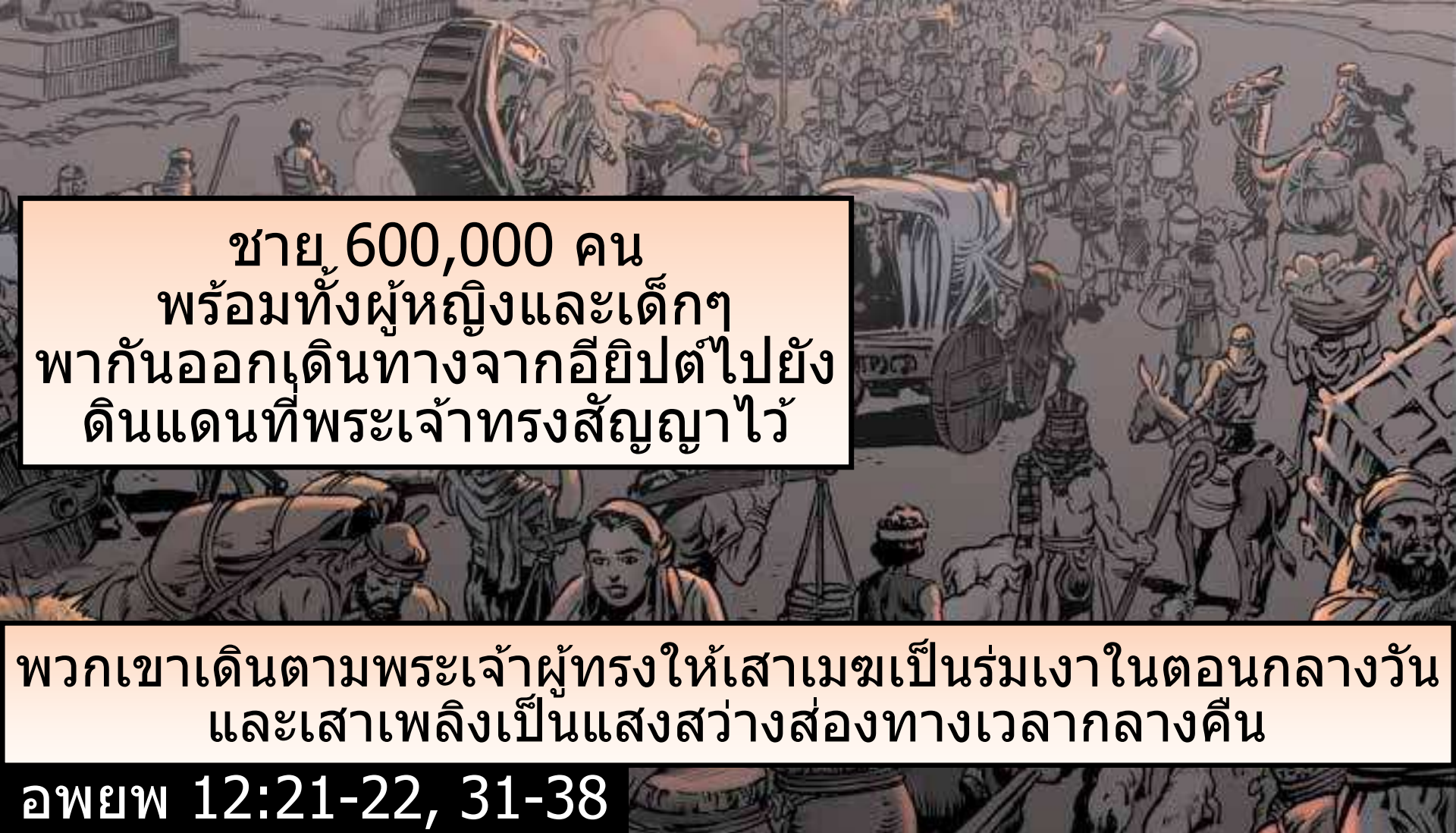
ข้าทำผิดบาป โปรดออก
ไปจากอียิปต์ พร้อมกับพวคนีบรู
ไปด้วยเถิด ข้าต่อต้านพระเยโฮวาห์
พระเจ้าของท่านไม่ไหวแล้ว แต่จง
อวยพรข้าก่อนไปด้วย

อย่างที่พระเจ้าทรงสัญญา กับพวกบรรพบุรุษเมื่อ
สิร้อยปีก่อน พวกเขาออกจากอียิปต์พร้อมด้วยทรัพย์สิน
เงินทองข้าวปลาอาหารหรือสิ่งจำเป็นเท่าที่จะขนเอา
ไปได้ จากที่ชาวอียิปต์มอบให้ วันแรกของการเป็น
ชนชาติใหม่ช่างเป็นช่วงเวลาที่น่าชื่นชมยินดีสำหรับ
ลูกหลานชาวฮีบรูเสียจริงๆ

ชาย 600,000 คน
พร้อมทั้งผู้หญิงและเด็กๆ
พากันออกเดินทางจากอียิปต์ไปยัง
ดินแดนที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้

พวกเขาเดินตามพระเจ้าผู้ทรงให้เสาเมฆเป็นร่มเงาในตอนกลางวัน
และเสาเพลิงเป็นแสงสว่างส่องทางเวลากลางคืน

อพยพ 12:21-22, 31-38

<https://goodandevilbook.com/>